

فصلنامه روستا و توسعه، سال ۲۱، شماره ۳، پاییز ۱۳۹۷، صفحات ۱۲۳-۱۴۳

تحلیل عملکرد دهیاری‌ها با رویکرد جنسیتی از دیدگاه مردم و شوراهای

اسلامی: مطالعه موردی روستاهای شهرستان بوئین‌میاندشت

جمشید اقبالی، خلیل کلانتری، باقر خالقی، و سعدی فتح‌الهی گلام‌بحری*

تاریخ دریافت: ۱۳۹۵/۱۲/۱۴ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۷/۴/۲

چکیده

تحقیق کاربردی حاضر با هدف تحلیل عملکرد دهیاران با رویکرد جنسیتی در شهرستان بوئین‌میاندشت به روش توصیفی-تحلیلی انجام گرفت و داده‌های پژوهش به دو روش میدانی و کتابخانه‌ای جمع‌آوری شد. جامعه آماری شامل خانوارهای ساکن روستاهای دارای دهیاری شهرستان بوئین‌میاندشت بود ($N=2654$). نمونه‌گیری به روش تصادفی و با رعایت انتساب متناسب صورت گرفت و با استفاده از رابطه کوکران، تعداد نمونه ۳۳۵ نفر به دست آمد. ابزار جمع‌آوری داده‌ها پرسشنامه بود که پایایی آن از طریق آلفای کرونباخ برابر با ۰/۸۷ به دست آمد. تحلیل داده‌ها با استفاده از آزمون‌های t و رگرسیون لجستیک انجام شد. نتایج تحقیق نشان داد که در حوزه اجتماعی، دهیاران زن عملکرد بهتری نسبت به دهیاران مرد دارند؛ البته در حوزه محیطی-کالبدی، دهیاران مرد از عملکرد بهتری برخوردارند و به طور کلی، عملکرد هر دو گروه از دهیاران

* به ترتیب، دانشجوی دکتری توسعه کشاورزی، گروه مدیریت و توسعه کشاورزی، پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران؛ نویسنده مسئول و استاد گروه مدیریت و توسعه کشاورزی، پردیس کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه تهران (khkalan@ut.ac.ir)؛ دانشجوی دکتری مسائل اقتصادی اجتماعی جنگل، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تهران؛ و دانش‌آموخته کارشناسی ارشد توسعه روستایی، دانشگاه تهران.

در این حوزه نسبت به حوزه‌های دیگر بهتر است؛ همچنین، در حوزه مدیریت بحران، هر دو گروه از کمترین میانگین برخوردارند. نتایج رگرسیون لجستیک نیز نشان داد که حوزه‌های اجتماعی و محیطی - کالبدی تأثیر معنی‌دار در عملکرد دهیاران دارند.

کلیدواژه‌ها: رویکرد جنسیتی، دهیاران، رگرسیون لجستیک، بوئین میاندهشت (شهرستان).

مقدمه

در کشورهای در حال توسعه، شناسایی جامع ساختار عملکرد و چالش‌های حکومت محلی مسئله‌ای کلیدی به‌شمار می‌رود (۲۷)، زیرا با توجه به وجود جمعیت‌های آسیب‌پذیر در نواحی روستایی که اغلب به خدمات ارائه‌شده از سوی سطوح بالاتر دولت دسترسی ندارند، تکیه بر مدیریت محلی برای تأمین نیازهای اساسی مقوله‌ای بنیادی است (۲۶). همچنین، توسعه اجتماعی - اقتصادی و سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌های روستایی در سایه مدیریت مناسب محلی شکل خواهد گرفت (۴). با اجرای مرحله اول اصلاحات ارضی، مدیریت روستاهای کشور در ابعاد مختلف دستخوش دگرگونی شد؛ تا قبل از آن، روستا که واحدی طبیعی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی محسوب می‌شد، تحت نظارت کلی و با مباشرت مالک و یا منصوبین او اداره می‌شد. ورود دولت به روستا در جهت پر کردن خلأ ناشی از مدیریت مالک با تأسیس سازمان‌هایی مثل شرکت تعاونی و سپاهیان انقلاب سفید نتوانست همه امور روستاها را بر مبنای عرف و شرایط قانونی سازمان دهد (۲۴). در حال حاضر، با تشکیل شوراهای اسلامی روستایی و تأسیس دهیاری‌ها، بخش عمده‌ای از مشکلات کلان مدیریت روستایی که ناشی از نادیده گرفتن مقام اجرایی و تغییرات مداوم ساختاری بود، خاتمه یافته است (۱۳). مدیریت نوین روستایی با استقرار دهیاری‌ها در روستاها و ایجاد نهادی رسمی و قانونی برای تثبیت امور عمومی روستا و مدیریت محلی روستایی در قالب دهیاری‌ها شکل گرفت. اکنون انتظار این است که با عملکرد شایسته و مدیریت محلی و مشارکتی، بتوان در راستای توسعه پایدار روستایی گام برداشت (۶). سرشماری ۱۳۹۰ حاکی از آن است که ۴۹/۴ درصد از جمعیت روستایی کشور را زنان

تشکیل می‌دهند (۱۹)، که این نکته لزوم مشارکت زنان در ابعاد مختلف سیاسی، اجتماعی و اقتصادی را خاطر نشان می‌سازد. در چند دهه گذشته، توانمندی قابل توجه زنان در سراسر جهان شناخته شده است. کاهش شکاف جنسیتی در طول زمان در دو بخش آموزش و بازار کار اثرات مثبت و جانبی در بسیاری از ابعاد اجتماعی تولید کرده است؛ با این همه، هنوز هم سهم زنان در چند زمینه مانند حاکمیت شرکتی، دانشگاه‌ها، سیاست‌گذاری، و به‌ویژه در موقعیت‌های رهبری کمتر از مردان بوده و این کاستی در سطوح محلی بیشتر است (۲۷). با وجود حق رأی عمومی در تمام کشورهای توسعه‌یافته در نیمه اول قرن بیستم برای زنان، موضوع نمایندگی و رهبری آنها تنها در دهه‌های اخیر مطرح شده است (۱). نمایندگی برابر در دولت تنها یک مسئله اخلاقی یا عدالت اجتماعی نیست، بلکه یکی از عوامل مؤثر بر کیفیت عملکرد دولت است، بدین دلیل که مردان و زنان تمایل به انجام وظایف متفاوت در زمینه‌های مختلف از جمله هزینه‌های عمومی (۲۱)، توزیع مجدد (۹) و توسعه اقتصادی (۵ و ۱۲) دارند. مشارکت برابر در تصمیم‌گیری سیاسی به منظور مشروعیت و مردم‌سالاری حکومت ضروری است، چرا که زنان نیمی از جمعیت را تشکیل می‌دهند. بنابراین، مشارکت برابر زنان در سیاست، در تمام سطوح دولت، نه‌تنها برای ایجاد و حفظ دموکراسی بلکه برای افزایش برابری در سایر ابعاد اجتماعی نیز ضروری (۸، ۱۲ و ۱۹). حضور زنان در عرصه‌های اجتماعی و مدیریتی یکی از مصادیق عدالت و توسعه اجتماعی در توزیع متناسب فرصت‌های اجتماعی و اقتصادی است که استفاده بهینه از توانمندی‌ها و قابلیت‌های نیمی از جمعیت کشور در زمینه مدیریت روستایی از پیامدهای آن محسوب می‌شود. در سال‌های اخیر، با تأسیس و راه‌اندازی نهاد عمومی و غیردولتی دهیاری توسط وزارت کشور، فرصت دیگری برای حضور زنان در عرصه مدیریت روستایی فراهم شده است. حضور مؤثر و تأثیرگذار زنان در این عرصه مستلزم توانمندسازی و رفع مسائل، مشکلات و موانع پیش روی آنهاست (۱۸). در این میان، زنان روستایی می‌توانند با توجه به نقش خود در خانواده و نیز با حضور در عرصه‌های مدیریت روستایی، به‌عنوان محور اصلی پیشرفت و توسعه روستایی به‌حساب آیند. امروزه، تعداد فزاینده زنان در بازار کار

معرف سیمای جدیدی از روابط قدرت میان دو جنس در کسب و کار است (۳). در دوره اول مدیریت دهیاری‌ها (۸۶-۱۳۸۲) یک درصد از کل دهیاران را زنان و در دوره دوم (۹۰-۱۳۸۶) ۲/۵ درصد از کل دهیاران را زنان تشکیل داده‌اند (۲۴). در دوره سوم (۹۵-۱۳۹۰) بیشتر از پنج درصد از کل دهیاران را زنان تشکیل داده‌اند (۱۸)، که نشان‌دهنده افزایش حضور زنان در عرصه مدیریت روستایی در هر دوره است. بنابراین، با ارزیابی و مشخص کردن کارایی بین دهیاران زن و مرد، نقاط ضعف و قوت هر گروه مشخص می‌شود و از این‌رو، مقایسه عملکرد دهیاران زن و مرد دارای اهمیت ویژه است. سنجش عملکرد دهیاری‌ها میزان اثرگذاری آنها در توسعه روستایی را مشخص می‌کند. از آنجا که روستاییان به‌طور ملموس در جریان کم و کیف تغییرات در سطح روستا قرار دارند و می‌توانند این اثرگذاری را امتیازدهی کنند (۱۷). از این‌رو، در تحقیق حاضر، از نظرات روستاییان برای ارزیابی عملکرد دهیاران با در نظر گرفتن رویکرد جنسیتی استفاده شد. تاکنون نزدیک به ۳۰۳۰۰ دهیاری مصوب در کشور فعال شده که از آن میان، مسئولیت ۱۵۴۴ دهیاری بر عهده زنان دهیار شامل پنج درصد کل دهیاران است (۱۸)؛ استان اصفهان نیز دارای ۸۰۸ دهیاری مصوب تا سال ۱۳۹۵ بوده است که از آن میان، ۴۲ دهیاری (پنج درصد) توسط دهیاران زن اداره می‌شود؛ و همچنین، شهرستان بوئین‌میاندشت دارای ۲۴ دهیار است که از آن میان، هشت تن از دهیاران (۳۳/۳۳ درصد) زن هستند (۱۱). چنان‌که پیداست، نسبت دهیاران زن در این شهرستان بسیار بیش از نسبت آن در استان و شهرستان است؛ بنابراین، مقایسه عملکرد دهیاران زن و مرد در این شهرستان دارای اهمیت ویژه بوده و تحقیق حاضر نیز به دنبال یافتن پاسخ این سؤالات است:

آیا بین عملکرد دهیاران زن و مرد در این شهرستان از نظر مردم و شوراهای اسلامی تفاوتی وجود دارد؟

در کدام یک از ابعاد اجتماعی، اقتصادی، محیطی - کالبدی و مدیریت بحران، میان عملکرد دهیاران تفاوت وجود دارد؟

از آنجا که در تحقیقات پیشین، به رویکرد جنسیتی در ارزیابی عملکرد دهیاری‌ها کمتر توجه شده، برخی از تحقیقاتی که به لحاظ مفهومی به موضوع مورد نظر نزدیک‌تر است، در اینجا یادآوری می‌شود.

ریاحی و گرمی‌نسب (۲۰) در تحقیق خود با عنوان «ارزیابی عملکرد دهیاری‌ها در توسعه کالبدی فضای سکونتگاه‌های روستایی بخش کردیان شهرستان جهرم» بدین نتیجه رسیدند که ایجاد دهیاری‌ها تسهیلات و امکاناتی را برای روستاییان فراهم آورده است. نتایج مبین آن است که بین عملکرد دهیاری‌ها و توسعه کالبدی- فضایی روستاهای بخش مورد مطالعه رابطه معنی‌دار وجود دارد و این ارتباط مستقیم و مثبت است.

شیخی و همکاران (۲۳) در تحقیق خود با عنوان «بررسی عملکرد دهیاران در روند مدیریت روستایی در همدان» بدین نتیجه رسیدند که خدمات دهیاران در زمینه عمرانی قابل قبول و مناسب بوده، اما عملکرد آنها در زمینه اقتصادی مناسب نبوده است.

شادی‌طلب و خاخجانی‌نژاد (۲۴) در مطالعه خود نشان دادند که حضور زن دهیار به‌عنوان مدیر اجرایی روستا می‌تواند نقشی مؤثر و تسهیل‌کننده در تحول‌نگرشی افراد جامعه روستایی داشته باشد.

فال‌سلیمان و همکاران (۷) در تحقیق خود مبنی بر ارزیابی عملکرد دهیاران در توسعه روستایی بدین نتیجه رسیدند که عملکرد دهیاری‌ها تا حدود زیادی رضایت‌بخش بوده است؛ دهیاری‌ها به‌عنوان بازوی اجرایی شوراهای اسلامی روستاها نقشی مهم در بهره‌وری و توسعه روستایی دارند؛ و همچنین، چهل‌وهشت وظیفه مشخص شده برای دهیار دربرگیرنده جنبه‌های مختلف در راستای توسعه روستایی است.

در تحقیق قنبری و همکاران (۱۰) با عنوان «بررسی عملکرد دهیاری‌ها در توسعه عمرانی، فرهنگی و اقتصادی بخش میمند شهرستان فیروزآباد» مشخص شد که عملکرد دهیاران در حوزه‌های فرهنگی و عمرانی ضعیف و در حوزه‌های اقتصادی بسیار ضعیف بوده است.

فراهانی و آیین‌مقدم (۸) در بررسی خود با عنوان «ارزیابی عملکرد و کارایی دهیاری‌ها و شورای اسلامی در شهرستان بویراحمد دهستان سردرود جنوبی» نشان دادند که عملکرد شوراهای و دهیاران در حوزه‌های اقتصادی کمتر از حد متوسط بوده و بیشترین ارزیابی مربوط به حوزه اجتماعی است؛ اما در مجموع، دهیاران می‌توانند نقشی مهم در بهبود توسعه روستایی ایفا کنند.

تقدیسی و همکاران (۲۶) در مطالعه خود با عنوان «بررسی و تحلیل عملکرد دهیاران در بخش کونانی کوه‌دشت» بدین نتیجه رسیدند که وضعیت روستاها بعد از تشکیل دهیاری بهبود یافته است و روستاییان از عملکرد دهیاران رضایت دارند.

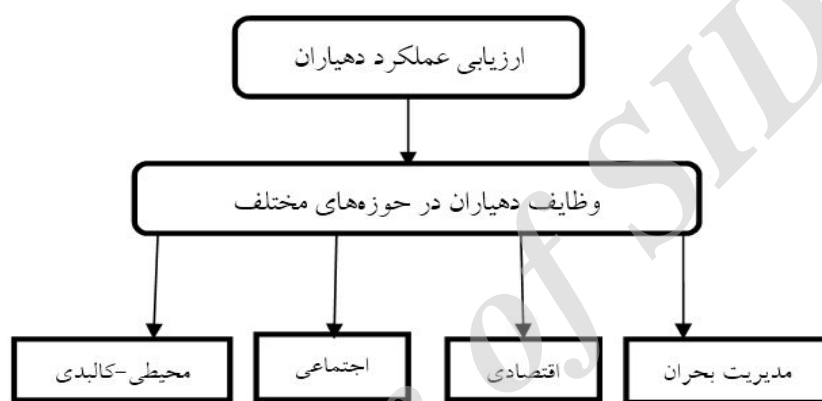
بر پایه یافته‌های پژوهش کامران و همکاران (۱۶) در زمینه مقایسه عملکرد دهیاران روستاهای بزرگ و کوچک، دهیاری‌ها در روستاهای بزرگ بهتر و موفق‌تر از دهیاری‌های کوچک عمل کرده‌اند و چنین نتیجه‌گیری شد که جمعیت از عوامل مهم در موفقیت دهیاری‌هاست.

براگا و اسکروینی (۱) در تحقیق خود با عنوان «عملکرد سیاستمداران: تأثیر سهم جنسیت در ایتالیا» بدین نتیجه رسیدند که عملکرد زنان و مردان شهردار در جلوگیری از مهاجرت تفاوت معنی‌دار نداشته، اما عملکرد زنان در سیاست‌های تنظیم خانواده و باروری بهتر بوده است.

داگلاس (۴) در تحقیق خود بدین نتیجه رسید که حکومت‌های محلی در توسعه پایدار روستایی در ایرلند نقشی مثبت ایفا کرده‌اند.

همان‌طور که از نتایج تحقیقات مشخص است، تاکنون گذشته از ارزیابی‌های کلی در زمینه عملکرد دهیاران، مقایسه‌ای بین عملکرد دهیاران زن و مرد صورت نگرفته است؛ از این‌رو، با توجه به افزایش حضور زنان در این عرصه، لزوم وارد شدن جنسیت در تحلیل مشخص می‌شود.

با توجه به نتیجه تحقیقات و وظایف ۴۸ گانه دهیاران در مدیریت روستایی، می‌توان وظایف دهیاران را در چهار حوزه اقتصادی، اجتماعی، محیطی-کالبدی، و مدیریت بحران خلاصه کرد، که پژوهش حاضر نیز برای ارزیابی عملکرد دهیاران بدین چهار حوزه پرداخته است.



شکل ۱- مدل مفهومی تحقیق

روش تحقیق

تحقیق حاضر از نوع تحقیقات کمی و پیمایشی و به لحاظ هدف، کاربردی بوده و به روش توصیفی-تحلیلی انجام شده است. گردآوری داده‌ها به صورت کتابخانه‌ای و میدانی با استفاده از ابزار پرسشنامه صورت گرفت. جامعه آماری تحقیق شامل کلیه مردم و شوراهای اسلامی روستاهای دارای دهیاری شهرستان بوئین میاندشت (خانوار $N=2654$) بود که با استفاده از رابطه کوکران، تعداد نمونه مردم ۳۳۵ نفر و شوراهای اسلامی ۸۷ نفر بوده که به صورت سرشماری مورد مطالعه قرار گرفتند. همچنین، نمونه‌گیری به روش تصادفی با رعایت طبقه‌ای با انتساب متناسب صورت گرفت. پایایی پرسشنامه از طریق آلفای کرونباخ در حوزه‌های اقتصادی ۰/۸۵، اجتماعی ۰/۸۶، محیطی-کالبدی ۰/۹۲ و مدیریت بحران

۰/۸۷ به دست آمد، که نشان دهنده قابل اعتماد بودن پرسشنامه است. همچنین، روایی پرسشنامه با استفاده از پانل متخصصان و اساتید گروه مدیریت توسعه کشاورزی دانشگاه تهران مورد تأیید قرار گرفت. تحلیل داده‌ها با استفاده از نرم‌افزار SPSS انجام گرفت. از آزمون t برای بررسی تفاوت در عملکرد و از تحلیل رگرسیون لجستیک برای مشخص کردن حوزه تأثیرگذار بر عملکرد دهیاران استفاده شد. تحقیق حاضر در سال ۱۳۹۵ در شهرستان بوئین میاندشت به انجام رسید.

نتایج و بحث

بر اساس آمار فرمانداری شهرستان بوئین میاندشت، هشت تن از ۲۴ دهیار شهرستان زن هستند (۳۳/۳۳ درصد)، که نشان از تعداد بالای دهیاران زن در این شهرستان دارد.

آمار توصیفی

بر اساس نتایج تحقیق، ۶۱/۴۳ درصد از پاسخ‌گویان مرد و ۳۸/۵۷ درصد زن بودند. میانگین سنی پاسخ‌گویان ۵۰/۵ سال، بیشینه ۸۲ و کمینه ۲۳ سال بود. به‌طور کلی، تحصیلات زنان بالاتر از مردان بود. شغل غالب مردان کشاورزی و شغل زنان خانه‌داری بود (جدول ۱).

جدول ۱- سطح تحصیلات و شغل پاسخ‌گویان

تحصیلات	فراوانی (درصد)		شغل	فراوانی (درصد)	
	مردان	زنان		مردان	زنان
بی‌سواد	۱۳/۱۵	۱۷/۰۹	کشاورزی	۵۳/۴۸	۸/۳۹
ابتدایی	۲۳/۳۴	۲۶/۴۳	کارگری کشاورزی	۱۱/۹۶	-
راهنمایی	۳۰/۶۱	۳۱/۴۷	غیرکشاورزی	۲۱/۲۴	۲۴/۵۹
دیپلم	۱۳/۷۸	۱۰/۲۴	دولتی	۱۳/۳۶	۱۸/۲۳
فوق‌دیپلم	۷/۱۲	۶/۹۱	خانه‌داری	-	۴۹/۷۹
لیسانس و بالاتر	۱۲/۱۹	۸/۲۳			

منبع یافته‌های پژوهش

مقایسه عملکرد دهیاران در حوزه‌های مختلف توسعه روستایی

حوزه اجتماعی

نتایج مندرج در جدول ۲ نشان می‌دهد که به‌طور کلی، در حوزه اجتماعی، میانگین عملکرد دهیاران مرد از دهیاران زن بالاتر است. همچنین، بر اساس نتایج آزمون t، از نظر پاسخ‌گویان، در متغیرهای «اطلاع‌رسانی و ارائه گزارش کلی برای روستاییان»، «حضور در جلسات شورا و پاسخ‌گویی دهیار»، «پیگیری و مساعدت برای ایجاد مؤسسات خیریه و صندوق‌های قرض‌الحسنه»، «همکاری با شورای بخش و بخشدار به منظور پیگیری طرح‌های عمرانی در روستا»، و «معرفی خانواده‌های بی‌سرپرست و بی‌بضاعت به سازمان بهزیستی و کمیته امداد»، بین دهیاران مرد و زن تفاوت معنی‌دار در سطح اطمینان ۹۹ درصد وجود دارد؛ در متغیرهای «معرفی محصولات کشاورزی و صنایع دستی روستا در شهرها»، «همکاری با سازمان ثبت احوال»، و «اعلام قوانین و فرامین دولتی»، بین آنها در سطح اطمینان ۹۵ درصد اختلاف معنی‌دار وجود دارد؛ و در سایر متغیرها نیز اختلاف معنی‌دار مشاهده نمی‌شود. از نظر مردم، عملکرد هر دو گروه دهیاران در «پیگیری و ایجاد زمینه نظارت بر امور بهداشتی روستا از قبیل کشتار بهداشتی دام و عرضه گوشت» پایین و در «حضور در جلسات شورا و پاسخ‌گویی دهیار» بالا بوده است. همچنین، در این حوزه به‌طور کلی، میانگین عملکرد دهیاران زن بالاتر بوده است.

جدول ۲- مقایسه عملکرد دهیاران در حوزه اجتماعی

متغیر	میانگین دهیاران زن	میانگین دهیاران مرد	میانگین تفاوت	معنی‌داری	رتبه
اطلاع‌رسانی و ارائه گزارش کلی برای روستاییان	۲/۸۴	۳/۲۵	-۰/۴	۰/۰۰۰	۱
حضور در جلسات شورا و پاسخ‌گویی دهیار	۳/۵۸	۳/۹۴	۰/۳۶	۰/۰۰۸	۲
پیگیری و مساعدت برای ایجاد مؤسسات خیریه و صندوق‌های قرض‌الحسنه	۱/۷۶	۲/۵۶	۰/۸	۰/۰۰۳	۳
همکاری با شورای بخش و بخشدار به منظور	۳	۳/۶۳	۰/۶۳	۰/۰۰۵	۴

ردیف	متغیر	میانگین دهیاران زن	میانگین دهیاران مرد	میانگین تفاوت	معنی داری
	پیگیری طرح‌های عمرانی در روستا				
۵	معرفی خانواده‌های بی‌سرپرست و بی‌بضاعت به سازمان بهزیستی و کمیته امداد	۲/۳۶	۳/۰۱	-۰/۶۵	۰/۰۰۶
۶	معرفی محصولات کشاورزی و صنایع دستی روستا در شهرها	۲/۸۷	۲/۴۱	-۰/۴۶	۰/۰۱
۷	همکاری با سازمان ثبت احوال	۲/۷۸	۳/۲۳	-۰/۴۵	۰/۰۲
۸	اعلام قوانین و فرامین دولتی	۲/۴۶	۲/۸۰	۰/۳۴	۰/۰۳۶
۹	انتقال مشکلات و خواسته‌های مردم به مسئولان دولتی	۳/۱۳	۲/۷۰	-۰/۴۴	۰/۰۲۲
۱۰	همکاری با نیروی انتظامی	۲/۸۲	۲/۸۷	/۰۵	۰/۷۹
۱۱	جلوگیری از نکدی‌گری و واداشتن متکدیان به کار	۲/۳۸	۲/۶۳	۰/۲۵	۰/۰۸
۱۲	همکاری با سازمان‌ها و نهادهای دولتی و ایجاد تسهیلات لازم برای ایفای وظیفه آنها	۳/۸۲	۳/۰۶	-۰/۷۴	۰/۰۹۹
۱۳	تلاش دهیار برای جلب مشارکت‌های مردمی	۳/۷۰	۲/۶	-۰/۱	۰/۲۱
۱۴	هدا و قبول اعانات و هدایا به نام روستا با تصویب شورا	۲/۱۳	۲/۱۱	-۰/۰۲	۰/۸۶
۱۵	اجرای مقررات دهیاری که جنبه عمومی دارد و به تصویب شورا و تأیید شورای بخش رسیده	۲/۲۷	۲/۱	-۰/۱۷	۰/۲۴
۱۶	همکاری با مراجع ذی‌ربط برای تسهیل دسترسی مردم روستا به آرد و نان مرغوب	۲/۸۰	۲/۶	-۰/۲	۰/۱۸
۱۷	پیگیری و ایجاد زمینه نظارت بر امور بهداشتی روستا از قبیل کشتار بهداشتی دام و عرضه گوشت	۱/۵۴	۱/۴۲	۰/۱۲	۰/۲۹
۱۸	داوری و حل مشکلات خانوادگی و اجتماعی روستاییان	۲/۹۶	۳/۱۶	۰/۲	۰/۱۵
۱۹	اجرای مصوبات شورا	۳/۵۴	۳/۴۴	-۰/۱	۰/۲
۲۰	میزان تلاش دهیار در کاهش مهاجرت	۲/۸۲	۲/۸۷	۰/۰۵	۰/۷۹
۲۱	کیفیت خدمات ارتباطی روستا	۳/۷۶	۳/۵۹	-۰/۱۷	۰/۱۸
-	میانگین	۲/۹۵	۲/۷۷	-	-

منبع یافته‌های پژوهش

حوزه اقتصادی

با مقایسه جداول ۲ و ۳، مشخص می‌شود که به‌طور کلی، دهیاران در حوزه اجتماعی عملکرد بهتری نسبت به حوزه اقتصادی داشتند. در این حوزه، میانگین عملکرد دهیاران مرد نسبت به دهیاران زن بالاتر بوده است. نتایج آزمون t نشان می‌دهد که طبق نظر پاسخ‌گویان، در متغیرهای «حمایت از کارآفرینان روستایی»، «تسهیل دسترسی مردم به مواد سوختی با هزینه کمتر»، «بیمه روستاییان و محصولات کشاورزی»، و «برآورد، تنظیم و ارائه بودجه سالانه دهیاری»، در سطح اطمینان ۹۹ درصد در عملکرد دو گروه دهیاران اختلاف معنی‌دار وجود دارد و در متغیرهای «نظارت بر گران‌فروشی مغازه‌ها»، «توسعه صنایع روستایی و اشتغال‌زایی»، «بازاریابی محصولات کشاورزی»، و «همکاری با مراجع ذی‌ربط برای تأمین کالاهای اساسی» نیز اختلاف معنی‌دار در سطح اطمینان ۹۵ درصد وجود دارد. در سایر متغیرها اختلاف معنی‌دار وجود ندارد. کمترین میانگین عملکرد دهیاران مرد در متغیر «تلاش برای افزایش تولید و تعاونی‌های تولیدی» و کمترین میانگین عملکرد دهیاران زن در متغیر «حمایت از کارآفرینان روستایی» است.

جدول ۳- مقایسه عملکرد دهیاران در حوزه اقتصادی

متغیر	میانگین دهیاران مرد	میانگین دهیاران زن	میانگین تفاوت‌ها	معنی‌داری
۱ حمایت از کارآفرینان روستایی	۲/۸۸	۱/۲۱	۱/۶۷	۰/۰۰۰
۲ تسهیل دسترسی مردم به مواد سوختی با هزینه کمتر	۳/۳۵	۲/۲۷	-۱/۰۸	۰/۰۰۰
۳ بیمه روستاییان و محصولات کشاورزی	۱/۷	۳/۱	-۱/۴	۰/۰۰۰
برآورد، تنظیم و ارائه بودجه سالانه دهیاری	۳/۵۶	۲/۷۰	-۰/۸۶	۰/۰۰۸
۵ نظارت بر گران‌فروشی مغازه‌ها	۲/۱۲	۲/۸۲	-۰/۷	۰/۰۱۸
۷ توسعه صنایع روستایی و اشتغال‌زایی	۲/۱۹	۲/۸۲	-۰/۶۱	۰/۰۱۱
۸ بازاریابی محصولات کشاورزی	۱/۹۸	۱/۴۲	-۰/۴۴	۰/۰۱۳
۹ همکاری با مراجع ذی‌ربط برای تأمین کالاهای	۲/۲۱	۲/۹۱	-۰/۷	۰/۰۱۹

ردیف	متغیر	میانگین دهیاران مرد	میانگین دهیاران زن	میانگین تفاوت‌ها	معنی‌داری
	اساسی				
۱۰	انجام معاملات دهیاری	۲/۸۷	۲/۵۴	۰/۳۳	۰/۰۷۹
۱۱	تهیه تعرفه عوارض و وصول آن	۳/۱۲	۳/۶۸	۰/۵۶	۰/۰۲۸
۱۲	تلاش برای افزایش گردشگری	۲/۸۴	۳/۲۵	-۰/۴۱	۰/۰۳۸
۱۳	توزیع مصالح ساختمانی مورد نیاز روستاییان	۲/۴۶	۲/۸۰	-۰/۳۴	۰/۰۷۸
۱۴	همکاری با بانک‌ها و مؤسسات اعتباری برای تسهیل دسترسی روستاییان به تسهیلات بانکی	۲/۷۲	۲/۹۲	-۰/۲	۰/۱۲
۱۵	تلاش برای افزایش تولید تعاونی‌های تولیدی	۱/۴۳	۱/۲۷	۰/۱۶	۰/۵۷
۱۶	نظارت بر گران‌فروشی و کم‌فروشی اصناف در مغازه‌ها	۳/۰۸	۲/۹۶	-۰/۱۲	۰/۶۲
۱۷	تلاش برای درآمدزا کردن دهیاری	۲/۴۳	۲/۳۷	۰/۰۶	۰/۹۸
۱۸	تلاش دهیار برای شناسایی زمینه‌های اشتغال در راستای تأمین کار برای افراد جویای کار	۲/۵۹	۲/۶۵	-۰/۰۶	۰/۹۸
	میانگین	۲/۵۸	۲/۵۳	-	

منبع یافته‌های پژوهش

حوزه محیطی - کالبدی

نتایج جدول ۴ نشان می‌دهد که میانگین عملکرد هر دو گروه دهیاران در زمینه محیطی - کالبدی نزدیک به هم و بالاتر از میانگین حوزه‌های اجتماعی و اقتصادی بوده است. بر پایه نتایج آزمون t، در متغیرهای «تهیه و اجرای طرح هادی»، «احداث کانال دفع آب‌های سطحی»، «خدمات حمل و نقل در روستا»، «پیشنهاد نامگذاری اماکن و معابر روستا»، «نظارت بر وضعیت بهداشتی گرمابه‌ها، نانوایی‌ها، قصابی‌ها و کارگاه‌های تولید و فرآوری مواد غذایی و مغازه‌ها»، و «فراهم کردن زمینه ایجاد بوستان، فضای سبز و وسایل تفریحی و

ورزشی»، از نظر پاسخ‌گویان، اختلاف معنی‌دار در عملکرد دهیاران وجود ندارد؛ اما در متغیرهای «تشریک مساعی با سازمان میراث فرهنگی در حفظ بناها و آثار باستانی»، «صدور پروانه برای ساختمان‌هایی که در محدوده قانونی روستا ساخته می‌شوند»، «تأمین اراضی مورد نیاز مرتبط با اهداف و وظایف دهیاری»، «تأمین اراضی مورد نیاز مرتبط با اهداف و وظایف دهیاری» در سطح اطمینان ۹۹ درصد اختلاف معنی‌دار وجود دارد و در متغیر «تشریک مساعی با سازمان میراث فرهنگی در حفظ بناها و آثار باستانی» در سطح اطمینان ۹۵ درصد اختلاف معنی‌دار بین عملکرد دهیاران وجود دارد. در سایر متغیرها، اختلاف معنی‌دار وجود ندارد.

جدول ۴- مقایسه عملکرد دهیاران در حوزه محیطی - کالبدی

متغیر	میانگین دهیاران مرد	میانگین دهیاران زن	میانگین تفاوت‌ها	معنی‌داری
۱ تهیه و اجرای طرح هادی	۳	۴	-۱	۰/۰۰۶
۲ احداث کانال دفع آب‌های سطحی	۲/۲۳	۳/۳۶	-۱/۱۳	۰/۰۰۳
۳ خدمات حمل‌ونقل در روستا	۳/۷	۲/۶۳	۱/۰۷	۰/۰۰۵
۴ فراهم کردن زمینه ایجاد بوستان، فضای سبز و وسایل تفریحی و ورزشی	۲/۷۶	۱/۴۱	۱/۳۵	۰/۰۰۰
۵ تأمین اراضی مورد نیاز مرتبط با اهداف و وظایف دهیاری	۳/۶۲	۲/۳۹	-۱/۲۳	۰/۰۰۰
۶ پیشنهاد نامگذاری اماکن و معابر روستا نظارت بر وضعیت بهداشتی گرمابه‌ها، نانوایی‌ها،	۲/۳۱	۳/۴۹	-۱/۱۸	۰/۰۰۱
۷ قصابی‌ها و کارگاه‌های تولید و فرآوری مواد غذایی و مغازه‌ها	۲/۲۳	۳/۳۶	-۱/۱۳	۰/۰۰۳
۸ تشریک مساعی با سازمان میراث فرهنگی در حفظ بناها و آثار باستانی	۲/۷۶	۲/۱۸	۰/۵۲	۰/۰۲۷
۹ نظارت بر انجام عملیات کشاورزی نظیر	۲/۹۶	۳/۱۶	-۰/۲	۰/۶۵۴

معنی داری	میانگین تفاوت‌ها	میانگین دهیاران زن	میانگین دهیاران مرد	متغیر	رتبه
				خرمن کوبی	
۰/۶۲	۰/۲۸	۳/۴۶	۳/۷۴	سامان‌دهی گلزار شهدا	۱۰
۰/۶۳	۰/۲۷	۳/۵۶	۳/۸۳	ایجاد و سازمان‌دهی غسلخانه و گورستان	۱۱
۰/۷	۰/۲۵	۳/۳۸	۳/۱۳	صدور پروانه برای ساختمان‌هایی که در محدوده قانونی روستا ساخته می‌شوند	۱۲
۰/۹۷	۰/۰۷	۳/۰۸	۳/۱۵	نظارت بر ساخت و ساز مسکن در روستا	۱۳
۰/۹۹	-۰/۰۰۵	۲/۸۷	۲/۸۲	نظارت بر نظافت کوچه‌ها و خیابان‌ها	۱۴
۰/۹۹	-۰/۰۰۵	۳/۲۵	۳/۲	مدیریت پسماند و تفکیک زباله	۱۵
۰/۶۵	۰/۱۶	۴/۲۵	۴/۴۱	بهسازی معابر و میداين در روستا	۱۶
۰/۶۳	۰/۱۷	۳/۵۹	۳/۷۶	گازرسانی به روستا	۱۷
-	-	۳/۱۴	۳/۱۵	میانگین	-

منبع یافته‌های پژوهش

حوزه مدیریت بحران

طبق مندرجات جدول ۵، میانگین عملکرد دهیاران در حوزه مدیریت بحران روستایی در هر دو گروه دهیاران پایین‌تر از سایر حوزه‌هاست، که می‌توان نتیجه گرفت، دهیاران در این حوزه عملکردی مناسب نداشته‌اند. میانگین هر دو گروه تا حدودی با هم برابر بوده، اما به میزان کمی میانگین عملکرد دهیاران مرد بالاتر است؛ و بالاترین میانگین مربوط به متغیر «اطلاع‌رسانی به موقع در مواقع آتش‌سوزی به اهالی و آتش‌نشانی» برای هر دو گروه دهیاران و در متغیرهای «تلاش دهیار در نصب تابلوهای هشداردهنده» و «همکاری دهیار با واحدهای امدادرسانی در موقع بروز حوادث غیرمترقبه» میانگین عملکرد در سطح اطمینان ۹۵ درصد معنی‌دار بوده است؛ و در سایر متغیرها، اختلاف معنی‌دار نداشتند. همچنین، کمترین میانگین عملکرد دهیاران مرد و زن در متغیر «انجام اقدامات پیشگیرانه مانند مانور

زلزله» بود، که یکی از نقاط ضعف عملکرد دهیاران به‌شمار می‌رود و باید با آموزش مناسب دهیاران، این مشکل را حل کرد. مدیریت بحران روستایی از این جهت حائز اهمیت است که اکثر روستاهای کشور و به‌ویژه روستاهای مورد مطالعه در منطقه کوهستانی و یا در کنار رودخانه‌ها و کوه‌ها و دره‌ها قرار گرفته‌اند و همواره در معرض خطر سیل، ریزش کوه و سایر بلایای طبیعی قرار دارند.

جدول ۵- مقایسه عملکرد دهیاران در حوزه مدیریت بحران

ردیف	متغیر	میانگین دهیاران مرد	میانگین دهیاران زن	میانگین تفاوت‌ها	معنی داری
۱	اطلاع‌رسانی به‌موقع در مواقع آتش‌سوزی به اهالی و آتش‌نشانی	۳/۲۳	۳/۱۲	۰/۱۱	۰/۷۳
۲	حفظ روستا در برابر خطرات طبیعی	۲/۲۱	۲/۲۳	-۰/۰۲	۰/۹۹
۳	تلاش دهیار در نصب تابلوهای هشداردهنده	۱/۴۳	۱/۵۶	-۰/۱۳	۰/۶۸۸
۴	انجام اقدامات پیشگیرانه مانند مانور زلزله	۱/۰۳	۱/۱۱	-۰/۰۰۹	۰/۸۸
۵	همکاری دهیار با واحدهای امدادرسانی در موقع بروز حوادث غیرمترقبه	۱/۷۶	۱/۲۳	۰/۵۳	۰/۰۲۶
۶	ساخت سیل‌بند و سیل‌برگردان	۱/۴۲	۱/۳۸	۰/۰۴	۰/۹۹
۷	همکاری در جلوگیری از شیوع بیماری‌های واگیردار	۱/۲۱	۱/۲۷	-۰/۰۶	۰/۹۹
	میانگین	۱/۸۵	۱/۸۳	-	-

منبع یافته‌های پژوهش

بر آورد میزان تأثیرپذیری دهیاری‌ها از هر حوزه با استفاده از رگرسیون لجستیک

با مطالعه یک جامعه آماری چنین به نظر می‌رسد که بین صفات متغیر آن جامعه کم‌وبیش ارتباط وجود دارد و گاهی نیز مشاهده می‌شود که تغییرات یک یا چند متغیر باعث تغییر در یک متغیر می‌شود. برای پیش‌بینی تغییرات متغیر وابسته، باید از رگرسیون چندگانه استفاده کرد (۱۶)؛ اما از آنجا که شرط استفاده از رگرسیون چندگانه کمی بودن متغیر وابسته است،

چنانچه متغیر وابسته از نوع اسمی دو وجهی (مانند عضو بودن و نبودن، و ...) باشد، باید از رگرسیون لجستیک استفاده کرد (۱۵). در پژوهش حاضر نیز برای مشخص شدن تأثیر حوزه‌های چهارگانه بر عملکرد دهیاران، از رگرسیون لجستیک و شیوه Enter استفاده شده، که خروجی آن در جدول ۶ آمده است.

جدول ۶- نتایج برازش رگرسیون لجستیک

حوزه	آماره والد	درجه آزادی	معنی داری	ضریب	EXP(B)
ضریب ثابت	۱/۸۳	۱	۰/۰۳	۱/۸۸۳	۳/۶۸۸
اجتماعی	۱۴/۰۴	۱	۰/۰۰۰	۳/۹۴	۷/۸۳
محیطی - کالبدی	۲۷/۶۷۳	۱	۰/۰۰۰	-۴/۱۱۸	۰/۰۲
اقتصادی	۴/۲۶۳	۱	۰/۳۴۵	۰/۶۷۵	۱/۹۶۵
مدیریت بحران	۲/۳۶۴	۱	۰/۳۱۶	۰/۱۴۷	۰/۴۰۴

Chi-square=۳۲/۲۷

منبع یافته‌های پژوهش

همان‌گونه که از جدول ۶ برمی‌آید، ضرایب متغیرهای اجتماعی و محیطی - کالبدی در سطح پنج درصد معنی دار است، بدین مفهوم که از میان چهار حوزه یادشده، فقط تأثیر دو حوزه اجتماعی و محیطی - کالبدی بر عملکرد دهیاران معنی دار است. همچنین، آماره likelihood که نشان‌دهنده برازش مدل است، ۱۸/۳ به دست آمد. بر مبنای مقدار ثابت و ضرایب ورود می‌توان معادله بهینه رگرسیون لجستیک را برای توصیف حوزه‌های عملکرد دهیاران از رابطه زیر به دست آورد:

$$\text{(محیطی - کالبدی)} + ۰/۰۲ + \text{(اجتماعی)} + ۷/۸۳ = \text{برتری لگاریتمی} + ۱/۸۳$$

نتیجه‌گیری و پیشنهادها

دهیاری به‌عنوان نهاد اجرای مدیریت روستایی نقشی ویژه در مدیریت روستایی دارد و ارزیابی عملکرد آن نیز موجب مشخص شدن نقاط قوت و ضعف و همچنین، میزان کارایی آن خواهد شد. حضور زنان در عرصه مدیریت روستایی و افزایش حضور آنها در هر دوره

بر اساس آمار بیانگر این نکته است که در ارزیابی عملکرد دهیاران، باید رویکرد جنسیتی را نیز مورد توجه قرارداد. نتایج تحقیق نشان داد که در حوزه اجتماعی کمترین میانگین عملکرد در متغیر «پیگیری و ایجاد زمینه نظارت بر امور بهداشتی روستا از قبیل کشتار بهداشتی دام و عرضه گوشت» بوده، که لازم است از سوی دهیاران بدان توجه شود. از آنجا که شغل اکثر مردم روستاهای شهرستان بویین‌میاندشت دامپروری است، ارائه راهکاری در این زمینه ضروری است. در این حوزه، به‌طور کلی، میانگین عملکرد دهیاران زن بیش از دهیاران مرد بود. همچنین، در حوزه اقتصادی، برای دهیاران زن «حمایت از کارآفرینان روستایی» و برای دهیاران مرد «بیمه روستاییان و محصولات کشاورزی»، که از مهم‌ترین جنبه‌های اقتصاد روستایی و دهیاری به‌شمار می‌روند، کمترین میانگین عملکرد مشاهده شد، که البته توسعه و پیشرفت آنها لازم و ضروری است. در حوزه اقتصاد روستایی، به‌طور کلی، میانگین عملکرد زنان پایین‌تر از مردان بود. همچنین، به‌طور کلی، در حوزه محیطی - کالبدی، میانگین عملکرد هر دو گروه دهیاران نسبت به دو حوزه قبلی بیشتر بود و تفاوتی بین عملکرد مردان و زنان در این حوزه وجود نداشت. در حوزه مدیریت بحران نیز میانگین عملکرد دهیاران تفاوت چندانی نداشت و پایین‌تر از سه حوزه دیگر بود. همچنین، نتایج آزمون t نشان داد که در برخی از متغیرهای حوزه‌های محیطی - کالبدی، اجتماعی و اقتصادی در عملکرد دهیاران در متغیرهای هر حوزه در سطح اطمینان ۹۹ درصد تفاوت معنی‌دار وجود داشت؛ اما در حوزه مدیریت بحران، به‌جز در یک متغیر در سایر متغیرها در عملکرد دهیاران تفاوت معنی‌دار وجود نداشت. نتایج رگرسیون لجستیک نیز نشان داد که حوزه‌های اجتماعی و محیطی - کالبدی تأثیر معنی‌دار در عملکرد دهیاران دارند. توجه به حوزه اجتماعی اهمیت ویژه دارد و می‌تواند منشأ مشارکت روستاییان در مدیریت روستا باشد، که نتایج تحقیق حاضر نیز گویای همین مطلب است. در حوزه اجتماعی، میانگین عملکرد زنان بالاتر از مردان بود، که می‌تواند ناشی از ارتباط مناسب این گروه از دهیاران با مردم و شوراها باشد. با توجه به پایین بودن میانگین عملکرد دهیاران مرد و زن در حوزه‌های اقتصادی و مدیریت بحران و عدم تفاوت معنی‌دار بین عملکرد هر دو گروه، باید

هم دهیاران مرد و هم دهیاران زن توجه ویژه بدین دو حوزه داشته باشند تا توسعه پایدار روستایی تسهیل شود. با توجه به یافته‌های یادشده، پیشنهادهای زیر ارائه می‌شود:

- ✓ زمینه برای حضور زنان در عرصه مدیریت روستایی مهیا و مشکلات موجود در این زمینه مرتفع شود؛ و از آنجا که تجربه زنان در این زمینه کمتر است، آموزش‌های ویژه زنان بیشتر شود تا از این رهگذر، به موفقیت بیشتری دست یابند؛
- ✓ محققان و پژوهشگران، در تحلیل عملکرد، رویکردهای جنسیتی را مد نظر قرار داده و به تحلیل نقاط ضعف و قوت هر گروه به صورت جداگانه پردازند؛
- ✓ تلاش در راستای ایجاد تسهیلات برای دهیاران در زمینه کارآفرینی روستایی و حمایت از کارآفرینان برای فعال شدن اقتصاد روستایی ضروری می‌نماید؛ و
- ✓ توجه دهیاران به حوزه‌های اقتصادی و مدیریت بحران و اختصاص بودجه و وقت لازم از سوی مسئولان و دست‌اندرکاران ضرورتی انکارناپذیر است.

منابع

1. Braga, M. and Scervini, F. (2017). The performance of politicians: the effect of gender quotas. *European Journal of Political Economy*, 46: 1-14.
2. Dastjerdi Kamran, H., Taghdisi, A. and Ansarizadeh, S. (2010). Rural political management and comparative analysis of the success of Village Administrators [Dehyariha] in large and small villages (case study: Delfan County). *Journal of Applied Research of Geographic Sciences*, 15(18): 61-66. (Persian)
3. De Sousa, R.M.B.C. and Melo, M.C.D.O.L. (2009). Women in management of information technology: an analysis of expressions of empowerment/Mulheres na gerencia em tecnologia da informacao: analise de/Mujeres en la gerencia en tecnologia de la informacion: analisis de expresiones de empoderamiento expressoes de empoderamento. *Revista de Gestao USP*, 16(1): 1-17.

4. Douglas, D.J. (2005). The restructuring of local government in rural regions: a rural development perspective. *Journal of Rural Studies*, 21(2), 231-246.
5. Duflo, E. (2011). Women empowerment and economic development. Working Paper 17702, NBER, December
6. Estelaji, A., Khani, A. and Allah-Gholinexhad, M. (2011). The role of Village Administrators [Dehyariha] in rural development. *Daneshnameh Journal (Geography)*, 82: 16- 22. (Persian)
7. FalSolaiman, M., Sadeghi, H., Moradi, M. and Kavooosi, Gh. (2012). The performance of village head assistants (Dehyars) in rural development and management (case study: Central District of Birjand County). *Journal of Research and Rural Planning*, 1(1): 73-95. (Persian)
8. Farahani, H. and Aein Moghaddam, F. (2012). Evaluation of the performance of Village Administrators [Dehyariha] and Islamic Councils in the process of rural development management (case study: South Sardru Sub-district, Boyerahmad County). *Journal of Geographic Prospective (Human Studies)*, 7(18): 118-127. (Persian)
9. Funk, P. and Gathmann, C. (2013). How do electoral systems affect fiscal policy? Evidence from cantonal parliaments, 1890–2000. *J. Eur. Econ. Assoc.*, 11(October): 1178-1203.
10. Geys, B. and Revelli, F. (2011). Economic and political foundations of local tax structures: an empirical investigation of the tax mix of Flemish municipalities. *Environ. Plan. C: Gov. Policy*, 29 (3), 410–427.
11. Ghanbari, Y., Ghanbari, S., Jamini, D., Jamshidi, A. and Ola'aldinovandi, A. (2012). Evaluating and assessing the performance of Village Administrators [Dehyariha] in the constructional, cultural and economic development in rural areas (case study: Meymand District, Firoozabad County). The first Scientific Conference on Rural Development and Agriculture with an Emphasis on the National Production, Payame Noor University of Piranshar, March 13, 2012.

12. Governorate of Isfahan Province (2016). Approved Village Administrators [Dehyariha] by the province until the end of March. Available at: <http://www.ostan-es.ir/> (Retrieved at 2016/7/25). (Persian)
13. Hicks, D.L., Hicks, J.H. and Maldonado, B. (2016). Women as policy makers and donors: female legislators and foreign aid. *Eur. J. Polit. Econ.*, 41: 46-60.
14. Imani Jajarmi, H. and Abdollahi, M. (2009). Review of the developments of rural management in Iran from the constitution to the present. *Journal of Rahbord*, 52: 221-244. (Persian)
15. Kalantari, Kh. (2013). Data processing by using SPSS software in socio-economic research. Tehran: Farhang-e Saba. (Persian)
16. Khani, F. and Soori, F. (2012). Analysis of rural people's satisfaction with the performance of Village Administrators [Dehyariha] (case study of Kunyat District, Kuhdasht County). *Journal of Geography*, 10(32). (Persian)
17. Mansoorfar, K. (2013). Statistical methods. Tehran University. (Persian)
18. Motiei Langeroodi, S.H., Bakhshi, Z. and Bouzarjmehri, Kh. (2011). The Evaluation of the performance of Village Administrators [Dehyariha] from the viewpoint of rural people in Beyhagh village, Sabzevar County. *Regional Geography Journal*, 16: 36-56. (Persian)
19. Organization of Municipalities and Village Administrators [Dehyariha] (2016). Statistics of approved Village Administrators [Dehyariha]. Available at: <http://www.imo.org.ir>. Retrieved at: 5/10/2016. (Persian)
20. Rehavi, M.M. (2007). Sex and politics: do female legislators affect State spending? Available at: <http://sitemaker.umich.edu/marit/files/rehavi.pdf>, Mimeo.
21. Riahi, V. and Karaminasab, S. (2013). Evaluation of Village Administrators [Dehyariha] performance in the development of the physical-spatial rural settlements (case study: Kurdian District, Jahrom County). *Regional Planning Quarterly*, 3(12): 61-70. (Persian)

22. Rigon, M. and Tanzi, G. (2011). Does gender matter for public spending? Empirical evidence from Italian municipalities. *Working Paper* 34845, MPRA, November.
23. Shaditalab, Zh. and Khanjaninezhad, L. (2012). Attitudes of rural people to the ability of women in rural executive management (case study: villages of Peltekeh and Balapakyadeh in Langrood County). *Journal of Rural Researches*, 3(4): 129-154. (Persian)
24. Sheykhi, H., Parizadi, T. and Varmazyari, B. (2013). Investigating and assessing the performance of Village Administrators [Dehyariha] in rural development and management (case study: Hamedan County). *Journal of Spatial Planning (Geography)*, 3(3): 17-32. (Persian)
25. Taghdisi, A., Soori, F., Sidali, A. and Kazemi, Z. (2012). Review and performance analysis of Village Administrators [Dehyariha] in rural management (case study: Kuhdasht County), *Journal of Urban Management*: 157-174. (Persian)
26. Taleb, M. (1995). Plan for rural management. *Journal of Geography Researches*, 39: 3-23. (Persian)
27. World Bank (2009). Development Report (2009). Attaching Poverty. Washington DC: World Bank, United Nations, 2014. Women in Politics: 2014. Available at: <http://www.unwomen.org/en/digital-library/publications/2014/3/women-in-politics-map-2014>.
28. Zhang, X., Fan, S., Zhang, L. and Huang, J. (2004). Local governance and public goods provision in rural China. *Journal of Public Economics*, 88(12): 2857-2871.